

JEÅ½Ã•Å KU, PANÃ•ÄŒEKU...

ÄŒtvtek, 23 prosinec 2021

Nojo, tak svÃjtky umytÃ½ch oken, vyluxovanÃ½ch kobercÃ-, umytÃ©ho a hlavnÃ© uklizenÃ©ho nÃjdobÃ-, zaÃ•Ã-najÃ-cÃ-bolesÅ¾iluÃ•nÃ-ku a kvant prÃ;jzdnÃ½ch ÃjkatulÃ-, pÃ™eplnÃ>nÃ½ch kontejnerÃ- a domy s neustÃle blikajÃ-cÃ-mi okny (kterÃi velkaÅjlou na zdraÅ¾enou elektÃ™inu), vÃ-nÃ-mi vanilky i smaÅ¾enÃ½ch Å™Ã-zkÃ-, ano, svÃjtky obÅ¾erstvÃ-a kadidlovÃ© po tady. "AniÃ•ko, vem si jeÅjtÃ>kousek, aÅ¥ se to nevyhodÃ... KryÅjtoku, pÃ™estaÅ blbnout s tÃma Å¾ÃjroviÃ•kama, nebo ti urazÃ-m!" Ale neÅ¾ to vypukne, tak si jeÅjtÃ>nÃ-co pÃ™eÅ•tÃ-te...

Å½ÃjdÅ© dÃjtky k VÃjnocÅ™ mi kupovat nemusÃ•-Åj, â€ oznamuje Å¾enÃ na zaÃ•Ãjtku prosince pan VanÅ•k. â€žStaÃ•Ã-, kdyÅ¾ mne budeÅj milovat a budeÅj mi vÃrnÃj.â€

â€žPozdÃ, â€ povzdechla si Å¾enuÅjka, â€žjÃ uÅ¾ jsem ti koupila kravatu.â€ PepÃ•ek se ptÃj maminky: â€œMami, mame vÃjnoce?â€ â€œNo, to mÃjÅj tak, zlobil jsi a nedostaneÅj vÃbec nic. Leda Å¾e bys napsal JeÅ¾Ã-Åjkovi, Å¾e budeÅj celÃ½ pÃ™Ã-ÅjtÃ-rok hodnÃ½.â€ Tak chlapeÃ•ek se zavÃ™e do pokoje, a zaÃ•ne psÃjt: â€œMilÃ½ JeÅ¾Ã-Åjku, slibuj ti, Å¾e budu celÃ½ pÃ™Ã-ÅjtÃ-rok hodnÃ½â€lâ€. ChvÃ-li se na to koukÃj, pak to roztrhÃj a zaÃ•ne znovu: â€œMilÃ½ JeÅ¾Ã-Åjku, slibuj ti, Å¾e budu celÃ½ pÃ™Ã-ÅjtÃ-mÃ»sÃ-c hodnÃ½â€lâ€. Zase to roztrhÃj, a tak pokraÃ•uje ke dni, pÃldni, hodinÃ, aÅ¾ nakonec rezignuje.

V nedÃli jde s maminkou do kostela a tam ukradne soÅjku Panny Marie. PÃ™ijde domÃ-, poloÅ¾Ã-pÅ™ed sebe soÅjku a zaÃ•ne psÃjt: â€œJeÅ¾Ã-Åj, jestli chceÅj jeÅjtÃ>nÃ-kdy vidÃt svou matkuâ€lâ€.

Santa je s nÃjmi celÃ½ nÃjÅj Å¾ivot, jeho pÃ™Ã-tomnost v nÃm lze ale rozdÃlit do Ä•tyÅ™ hlavnÃ-ch stÃjdiÃ-: 1. VÄ•Å™Ã-te v Santu. 2. UÅ¾ nevÄ•Å™Ã-te v Santu. 3. PÃ™edstÃ-rÃjte, Å¾e jste Santa. . VypadÃjte jako Santa, ani se nemusÃ-te snaÅ¾it.

Anita zÃjvistivÃ pozoruje sousedovou novou oktÃjvi a povzdechne si: â€žKdyby mi dal JeÅ¾Ã-Åjek pod stromeÃ•ek takovÃ© auto!â€

Zaslechnet DeÅ¾o: â€žTak dobÃ™e, kdyÅ¾ si to pÃ™ejeÅj. Ale budeme ho muset parkovat u jinÃ©ho barÃjku, aby ho souzed nepoznal.â€

O VÃjnocÃ-ch pÃ™ijde PepÃ•ek za tatÃnkem a zajÃ-mÃj se: â€žTati, proÅ• se u nÃjs JeÅ¾Ã-Åjek sviÅ©kÃj?â€

â€žProsÃ-m tÃ, jak tÃ to napadlo?â€

â€žNo, kdyÅ¾ jsem vÄ•era pÃ™iÅjel domÃ-, maminka v loÅ¾nici Å™Ã-kala: JeÅ¾Ã-Åj, honem se obleÄ• a vyleÅ¥ oknem. ManÅ¾el pÃ™iÅjellâ€. ÄŒestnÃ½ politik, tvrdÃ-pracujÃ-cÃ-zamÄ•stnanec stÃjtnÃ-sprÃjvy a Santa tisÃcovku. Kdo si ji nechÃj? Santa. Ti ostatnÃ-j sou pohÃjdkovÃ© bytosti.

Santa Claus zaÃ•Ã-nal mÃ-t pocit, Å¾e nestÃ-hÃj. ÄŒetyÅ™i jeho elfovÃ© byli nastydlÃ-a tÅ™i, co zÃ-stali zdravÃ-, nestÃ•ili vyrÃjbÃ-t hraÃ•ky. NavÃ-c panÃ-Santa ClausovÃ- oznÃjmila, Å¾e pÃ™ijede na nÃjvÄ•vu maminka, coÅ¾e Santu jeÅjtÃ>vÃ-c napruÅ¾ilo. ZaÅjel

se tedy podĂ-vat do stĂ-je, co dĂ›lajĂ- losovĂ©, a zjistil, Ā¾e tĂ™i jsou bĂ™ezĂ- a zrovna rodĂ- a dva pĂ™eskoĂ•ili plot a jsou bĂ¬hvĂ- kde. DalĂ¡Ă- stres.

ZaĂ•al aspoĂ^ naklĂ¡dat sanĂ», jenĂ¾e jedna lyĂ¾ina praskla, pytel hraĂ•ek spadnul a hraĂ•ky se vysypaly.

V tĂ©hle chvĂ-li u dveĂ™Ă- zadrnĂ•el zvonek a vzteklĂ½ Santa
Ă¡jel otevĂ™Ă-t.

AndĂ›lĂ-Ă•ek vesele zvolal: â€žĂ- Ā¥astnĂ© a veselĂ©, Santo! To je dneska hezky,
Ă¾e? MĂjm pro tebe krĂ¡snĂ½ stromeĂ•ek. Kam chceĂ¡j, abych ho postavil?â€•
A tak vznikla hezkĂ¡ tradice andĂ›lĂ-Ă•ka napĂ-chnutĂ©ho na
Ă¡ipiĂ•ku vĂ¡noĂ•nĂ-ho stromeĂ•ku.

TAK JO, AĂ¤ TO VĂ ICHNI VE
ZDRAVĂ• PĂ~EĂ½IJEM...

D@NIELA